ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γιάννης Ελαφρός

Αντιδραστική επιμονή ΝΔ – ΠΑΣΟΚ, σωτηρία τα μέτρα, αυτοκτονία οι εκλογές

Χειρότερη κατάληξη για την κυβέρνηση της συνάντησης του Παρισιού και της ΔΕΘ δεν θα μπορούσε κανείς να φανταστεί. Εκεί που έλεγαν τα παπαγαλάκια τους όλο το καλοκαίρι πως σε αυτούς τους δύο σταθμούς θα διώξουν την τρόικα από την Ελλάδα, θα φέρουν την ανάπτυξη και θα αντιστρέψουν υπέρ τους το πολιτικό κλίμα, βρέθηκαν με μηδαμινά αποτελέσματα, σε κατάσταση σύγχυσης και αποσύνθεσης, που πια δεν κρύβεται.

Έτσι, βασικό στοιχείο της πολιτικής παρουσίας Σαμαρά και Βενιζέλου απόμεινε η κινδυνολογία, η απόπειρα τρομοκράτησης του λαού και το βάθεμα της αντιδραστικής ακροδεξιάς λογικής.

Η ομιλία Σαμαρά και η συνέντευξη Βενιζέλου στην ΔΕΘ ήταν αποκαλυπτικές. «Το πραγματικό δίλημμα είναι αν θα ολοκληρώσουμε την προσπάθεια με ασφάλεια, εάν θα κεφαλαιοποιήσουμε τις μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού, ή αν θα τα θέσουμε όλα αυτά υπό διακινδύνευση με κίνδυνο να οδηγηθούμε όχι πίσω στο μηδέν, αλλά πολύ κάτω από το μηδέν», είπε ο Β. Βενιζέλος. Βεβαίως, ο κόσμος τα έχει ξανακούσει πολλές φορές αυτά, σχεδόν με τα ίδια λόγια, και τελικά καταλήγει «πολύ κάτω από το μηδέν», όλο και πιο κάτω, με την εφαρμογή της πολιτικής κυβέρνησης – τρόικας – κεφαλαίου.

Ο πρόεδρος του ημιθανούς ΠΑΣΟΚ συμπλήρωσε πως θέλει εκλογές στο τέλος της τετραετίας (ε, βέβαια ούτε οι γαλοπούλες εύχονται να φτάσουν τα Χριστούγεννα) και τόνισε πως «δεν πρέπει να ζήσουμε μια παρατεταμένη προεκλογική εκστρατεία. Αυτό λειτουργεί εις βάρος της αξιοπιστίας της χώρας, εις βάρος της οικονομίας, εις βάρος των επενδύσεων, εις βάρος των ανέργων».

Δηλαδή, **ακόμα και η εκλογική έκφραση της αστικής δημοκρατίας** λειτουργεί κατά της αξιοπιστίας και των επενδύσεων! Τι άλλη μαρτυρία χρειαζόμαστε για τον υπεραντιδραστικό χαρακτήρα της κυβέρνησης και του σύγχρονου καπιταλισμού.

Ο Α. Σαμαράς, αξιοποιώντας και τους ακροδεξιούς λογογράφους του, ήταν ακόμα πιο γλαφυρός στην απόπειρα τρομοκράτησης του λαού.

Αφού έπιασε ρεκόρ γελοιότητας ανασύροντας κατά του ΣΥΡΙΖΑ όλες τις παλιομοδίτικες κατηγορίες (υπερασπίζονται τους κουκουλοφόρους, τους τρομοκράτες, τους λαθρομετανάστες κλπ.), την ώρα που ο Α. Τσίπρας καθόταν αναπαυτικά στον καναπέ με εξέχοντα στελέχη της ευρωπαϊκής αστικής τάξης και του πολιτικού της προσωπικού στην λίμνη Κόμο, αναφέρθηκε στις τραγωδίες σε Ιράκ, Συρία, Λιβύη, στους αποκεφαλισμούς και στην αιματοχυσία και είπε: ***«Για σκεφτείτε, λοιπόν, ενώ αυτά συμβαίνουν γύρω μας, στην Ελλάδα που βρίσκεται τόσο κοντά σε αυτό το ηφαίστειο, και που με θυσίες και κόπο κατάφερε να σταθεροποιηθεί τα τελευταία χρόνια, αντί να διατηρήσουμε αυτή τη σταθερότητα, να θωρακίσουμε την ασφάλεια που μας προσφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ, να μπούμε στην περιπέτεια πρόωρων εκλογών, δηλαδή σε νέο κίνδυνο αστάθειας και ακυβερνησίας και βεβαίως, σε νέες προστριβές με τους εταίρους μας;»!*** Κι απάντησε με ειλικρίνεια,μόνο σε αυτό το σημείο: «Το λέω όπως το αισθάνομαι: **Θα ήταν μια πολιτική αυτοκτονία!».** Προφανώς. Μια πολιτική αυτοκτονία για τον Σαμαρά και το σημερινό κυβερνητικό μπλοκ. Γι’ αυτό δεν δίστασε να χαρακτηρίσει τις πρόωρες εκλογές την «χειρότερη δυνατή περιπέτεια».

Με αυτή την υπεραντιδραστική λογική θα κινηθούν, γελοιοποιώντας ακόμα και τον αστικό κοινοβουλευτισμό, που μεταλλάσσεται τάχιστα σε κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό, όπως έδειξε και η ψηφοφορία για τον ΕΝΦΙΑ. Η βαθιά αντιλαϊκή φυσιογνωμία της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, η αβυσσαλέα απόσταση που τους χωρίζει από την πραγματικότητα που ζει ο λαός φαίνεται σε δηλώσεις σαν κι αυτή του Βενιζέλου στην ΔΕΘ: *«Ελπίζω κάποιοι να θυμούνται με νοσταλγία τον ΕΤΗΔΕ (σ.σ. το χαράτσι της ΔΕΗ)»!*

Μόνο η αντεπίθεση του μαζικού λαϊκού κινήματος μπορεί να ακυρώσει τα κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα και να διαμορφώσει όρους ανατροπής

Συμπεράσματα:

Πρώτο, η άθλια συγκυβέρνηση ΝΔ – ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται να παραιτηθεί, ούτε να φύγει από μόνη της. Θα προσπαθήσει να φτάσει μέχρι την προεδρική εκλογή, να επιβάλλει το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα των 180 (όσο κι αν φαίνεται σήμερα πολύ δύσκολο να τα καταφέρει), θα χρησιμοποιήσει στην κυριολεξία όλα τα μέσα. Η κρατική – κυβερνητική τρομοκρατία θα είναι σταθερά στο προσκήνιο (βλ. και διαγραφές φοιτητών), ακόμα και ενάντια στην αξιωματική αντιπολίτευση (άρνηση ΝΕΡΙΤ να μεταδώσει την χθεσινή ομιλία Τσίπρα στην ΔΕΘ). Μόνο η αντεπίθεση και η πανκινητοποίηση του μαζικού λαϊκού κινήματος μπορεί όχι μόνο να μπλοκάρει κάθε επόμενο αντιδραστικό μέτρο, να ακυρώσει υπάρχοντα, να αποσπάσει κατακτήσεις, να ακυρώσει τα κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα και να διαμορφώσει όρους ανατροπής της πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ και της κυβέρνησής του.

Το κρίσιμο ερώτημα είναι αν θα παραμείνει ο λαός να «μαδά την μαργαρίτα» για το εάν η συμμορία Σαμαρά – Βενιζέλου θα μαζέψει 180 εξωνημένους βουλευτές ή για το εάν θα γίνουν εκλογές άμεσα (όπως διακινούν οι έτοιμοι αριστεροί διαχειριστές, διαφημίζοντας μάλιστα ανερυθρίαστα πως ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πλέον αποδεκτός από την ευρωπαϊκή και εγχώρια ολιγαρχία). Απεναντίας, απαιτείται το κίνημα να μαδήσει την κυβέρνηση και την πολιτική της.

Δεύτερο, τόσο όσα έχουν συμφωνηθεί παλιότερα με την τρόικα, όσο κι αυτά που θα απαιτηθούν το επόμενο διάστημα από τους «δανειστές μας» περιλαμβάνουν σκληρές και κομβικές αντεργατικές και αντιλαϊκές αναδιαρθρώσεις, που απειλούν να επιβάλλουν μια νέα αντιδραστική κανονικότητα σε κρίσιμα πεδία: ασφαλιστικό, ομαδικές απολύσεις, απεργιακό δικαίωμα και συνδικαλιστική οργάνωση, πλειστηριασμοί και προστασία κατοικίας, «κόκκινα δάνεια» και οφειλές προς δημόσιο και Ταμεία. Είναι ζωτικής σημασίας για το εργατικό κίνημα και τον λαό να μπλοκαριστούν τα μέτρα αυτά, με αγώνες αποφασιστικούς και επίμονους, οργανωμένους από τα κάτω μακριά και κόντρα στην ηττημένη λογική του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού (θετική η εμπειρία από την μάχη ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, που είχε μια πρώτη επιτυχία).

Απ’ αυτή την άποψη, ήταν ενθαρρυντική η μαζική παρουσία κόσμου στις διαδηλώσεις της ΔΕΘ. Ιδιαίτερα επιτυχημένη ήταν η ανεξάρτητη ταξική συγκέντρωση στην Καμάρα, που διοργανώθηκε με πρωτοβουλία αγωνιστών και συνδικαλιστών της ταξικής πτέρυγας και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και ανέδειξε την ανάγκη για ένα πολιτικό εργατικό λαϊκό κίνημα, που συσπειρωμένο στην βάση μπορεί να κλιμακώσει τους αγώνες και να επιβάλλει νίκες, συμβάλλοντας στην ανατροπή της πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ και όχι στην εναλλαγή και στη διαχείριση, ούτε στην περιχαράκωση και το κατενάτσιο.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 14.9.2014